

Socialpolitikai cikkek.

Dr. Herrmann Antaltól

11

B. u. é. k. — megváltása.

Szekely Ellenorok 1914. I. 15.

Az ujévi kiadások egy újabb, nem egészen jelentéktelen tétele az ujévi üdvözlések megváltása címén fizetett adó.

Az idén jóval ujév előtt 50 jótékony-sági stb. egyesülettől, intézettől stb. kaptam diszesen kiállított körlevelet. Megható és meggyőző módon bizonyították, hogy az ujévi üdvözlés milyen értélemnélküli elavult babona, milyen felesleges időpazarlás és pénzprédálás. És milyen egyszerű és kényelmes és olcsó módon lehet ettől a nyugtól szabadulni. Az emyer beküld a mellékelt postautalványon néhány koronát és ezzel nemcsak fel van mentve minden gratuláló kötelesség ajól, hanem a lelke üdvösségét is munkálja. Ezenfelül pedig mint nemeslelkű jótévő nyugtáztatik a helyi lapokban.

A kérő egyesületek stb közül husznak tagja vagyok. Beküldöttem összesen 50 koronát. Némelyiknek új utalványt kellett venni, mert egyenesen 10 koronáról volt kiállítva. Resteltem is smucigságomat. A postaköltség 2 korona volt.

Hál' Istennek ez el van intézve!

Drömöm korai volt. Karácsonykor 10 előkelő hölg járt nálam megváltási ivekkel. Nem volt menekülés. Ujból 50 korona. De legalább nem volt postaköltség és volt néhány meleg kézzoritás.

Megjött az ujév. Nevem bent volt 20 lapban, kaptam 300 gratulációt majdnem mind olyanoktól, akik szintén többszörösen megváltották az ujévi üdvözléseket.

Most már mit tegyek? Nem engedek az elvből. Azért sem hódolok a régi babonának! Én megváltottam az ujévi üdvözléseket.

De hátha nem tudják ezt a gratulálók? Hátha ragaszkodik a hagyományos szokáshoz és szándékos mellőzésnek, fumigálásnak, vagy éppen goromba parasztságnak veszik az üdvözlés, a viszonzás elmaradását? Eből neheztelés, elhidegülés, harag, sőt néha ellenségeskedés keletkezhetik.

26
Van néhány régi jóakaróm. Ré-ekben szivességeket tettek nekem. Aztán lemaradtak a pályáról, én meg előbbre kerültem. Legalább újévkor tanujelét adtam annak, hogy hálás kegyelettel viseltetek irántuk. Mit fognak ezek most gondolni rólam? Fel-fuvalkodott, hálátlan fráternek fognak tartani:

Aztán van néhány régi jó pajtásom. Sok jó és rossz időket élünk együtt. Aztán elszakadtunk egymástól. Életünk egyhanguan folyik. Nem igen van mit közölnünk egymással. De újévkor egy névjegy kellemesen tanuskodik arról, hogy nem felejtettük el egymást. Előrehaladott korban az ember jobbadán az emlékeinek él már. Mit gondolnak rólam ezek a régi barátok? Hogy nem haltam meg tudják némi közéleti szereplésemről való hirlapi közleményekből: Hát bizonyára nagy ur lettem, nem állok szóba a szegény emberrel.

Mindezeket bizony nem lehet ignorálni. Valami életjelt kell adnom magamról.

De az elvről mégsem mondom le. Csak azért sem leszek többé rabja holmi ósdi előítéleteknek.

Vásároltam 300 példányt azokból a lapokból, melyek közölték az én megváltásomat, kék ceruzával aláhúztam a nevemet és nyílt borítékban küldöttem egyet minden gratulálónak.

Költség: 300 lap á 10—20 fillér = 45 K, boríték 2 K, bélyeg á 3 fil. = 9 K, összesen 56 K. Hozzá 3 napi munka.

Egy csomó visszajött „nem fogadom el“ jegyzéssel. És kaptam egy csomó szemrehányó, neheztelő levelet.

Hát most vége volt a modernségnek, ésszerű elvnek, a szent meggyőződésnek. Leültem és irtam vagy 200 mentegetődző, b. u. é. k.-os engesztelő levelet és levelezőlapot. Költség 16 K. Idő 3 nap.

Került tehát nekem az ujévi üdvözetek megváltása: Utalványon 52 K, személyes gyűjtés 50 K, lapok 56 K, levelek 16 K, összesen 174 K, egy heti szakadatlan munka és több heti igen változatos bosszuság.

Máskor belekerült 300 névjegy borítékkal és 2 H. bélyeggel összesen 12 koronára és egy felnapri munkába.

De ez szűkkeblűen önző számítás, hol marad az altruizmus, humanitás?

Erre is van feleletem. Megnéztem egy kisvárosi jótékony nőegylet tavalyi számadásait. Az újévi üdvözlések megváltása tételénél a következő adatokat találtam:

1000 körlevél és gyűjtőiv nyomtatása 50 K, boríték fejcimmal 20 K, Címzés 10 K, bélyeg 30 K, Gyűjtő hölgyeknek fiaker 30 K. Összesen 140 K. Bevétel 141 K. Tiszta haszon 1 K, irva és mondva Egy korona.

A házmesternek, a vicének, a szemetesnek, az öt ujságkihordónak, az öt levélhordónak, a lámpagyújtogatónőnek, a kéményseprőnek, a hordárnak, a suszterinasnak, a szabóioasnak, a villamosnak, a vendéglő és kávéház 5—5 plncérének stb. stb. stb.-nek nem mutattam meg a b. u. é. k. megváltást nyugtázó ujságokat. Ezek nem ismerik el a jótékonsági technika ezen újabb vivmányát.

Ki kellene valahogyan módolni az újévi üdvözlések megváltásának más módját.

Én nem váltom meg többé az újévi üdvözléséket, de azért volna egy korlátozó indítványom. Elégedjünk meg az egyszerű névjeggyel, rajta a lakás és a b. u. é. k. Ne fogadjuk el többnyire rikitó színű, aranyozott, fémporos, izetlen, ledér, léha üdvözlő képes levelezőlapokat lehetetlen disznókkal és alig lehetséges kéményseprőkkel és egyéb szellemes szimbólumokkal és fűtésekkkel és kabalisztikus jelvényekkel. Ezek legnagyobb része ugyanis külföldi gyártmány

Elég szerencsés jel, ha újévkor a sült malac az asztalon van. Egész éven át, ugyanis elég disznóságot látunk papíron, nem az újév, hogy az újév a sertés jegyében kezdődjék. Ez csakugyan izetlen babona.

Dr Herrmann Antal.